

Sygn. akt II K 309/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach 21 września 2018 roku i 14 grudnia 2018 roku sprawy

W. L.

s. S. i G. z domu K.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 29.03.2018 r. ok. godz. 08:45 na (...) km drogi nr (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 09:02 do stężenia na poziomie 1,14 mg/l, o godz. 09:21 do stężenia na poziomie 1,25 mg/l, o godz. 10:45 do stężenia na poziomie 0,89 mg/l, o godz. 10:50 do stężenia na poziomie 1,01 mg/l, o godz. 11:22 do stężenia na poziomie 0,98 mg/l, o godz. 11:55 do stężenia na poziomie 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pomimo tego, że był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. akt. II K 614/10 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka

1. oskarżonego **W. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i za to na podstawie art. 37a kk w zw. z art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 marca 2018 roku,
5. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu W. L. oceniony przez pryzmat komponentów wymienionych w art. 115 § 2 kk jawi się jako znaczny. Oskarżony godził w cenione dobro prawne tj. bezpieczeństwo w komunikacji, naruszając umyślnie jedną z podstawowych reguł stanowiących jego gwarancję. Jako kierowca nietrzeźwy prowadził pojazd mechaniczny na autostradzie i w porze, kiedy natężenie ruchu jest największe, a zatem stan zagrożenia jaki stworzył trudno bagatelizować. Nie istnieją również okoliczności, które w czymkolwiek usprawiedliwiłyby motyw i pobudki jego działania, bowiem do popełnienia przestępstwa nie skłoniła go żadna uzasadniona życiowo okoliczność, a stopień intoksykacji alkoholowej oskarżonego znacząco odbiegał od wartości progowej wskazanej w art. 115 § 16 kk.

Przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, co jednocześnie sytuuje je w kategorii czynów, dla których Ustawodawca przewidział możliwość uelastyczenia reakcji prawnokarnej w drodze sięgnięcia po art. 37a kk. Przepis ten dozwala bowiem na orzeczenie grzywny albo kary ograniczenia wolności wobec sprawcy każdego czynu, o ile jego ustawowe zagrożenie karą pozbawienia wolności nie przekracza 8 lat. Dobrodziejstwo przewidziane w art. 37a kk jest zarazem jednym z przejawów zmiany zasad polityki penalnej dokonanej z dniem 1 lipca 2015 r., a wyrażającym się m.in. silniejszym niż dotychczas eksponowaniem walorów kar wolnościowych.

Okoliczności czynu i właściwości osobiste W. L. przemawiały za odstąpieniem od kary najsurowszego rodzaju na rzecz kary wolnościowej. Nie bagatelizując bowiem wagi popełnionego przestępstwa należało dostrzegać, że analogiczny czyn, determinujący surowszą kwalifikację prawną, oskarżony popełnił wiele lat temu, przy czym zatarciu skazania stanął na przeszkodzie fakt, że nie uregulował nawiązki orzeczonej w innej sprawie. Jednocześnie wykonał wszystkie obowiązki wynikające ze skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, w tym środek karny i orzeczone świadczenie pieniężne. Jego postawa w postępowaniu karnym była prawidłowa – okazał skruchę, wyraził wdzięczność wobec osób, które spowodowały interwencję drogową zapobiegając w ten sposób możliwemu nieszczęściu, z którego zdawał sobie sprawę. Jednocześnie W. L. jest jedynym żywicielem rodziny, którą utrzymuje z własnej, dorywczej pracy, spłaca kredyty. Jako ojciec siedmiorga dzieci winien zachować możliwość zarabiania na ich byt, odczuwając zarazem konsekwencje naruszenia prawa.

Zdaniem Sądu, kara 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, będzie adekwatną reakcją na popełnione przestępstwo i jednocześnie proporcjonalną dolegliwością. Z całą pewnością konieczność poddania się rygorom przymusowej pracy uzmysłowi mu naganność popełnionego występku i zmusi do utrzymania prawidłowej dyscypliny życiowej, a jednocześnie nie spowoduje konsekwencji nieadekwatnych do okoliczności przestępstwa. Dolegliwość wyroku stanowi wszak także obligatoryjne świadczenie pieniężne orzeczone na podstawie art. 43a § 2 kk w kwocie, która w realiach bytowych W. L. musi uchodzić za nad wyraz znaczącą.

Charakter przestępstwa wymagał nadto orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowych, jednak z wyłączonej wyżej przyczyn, Sąd dopatrzył się szczególnych okoliczności przemawiających za orzeczeniem go w niższym wymiarze, aniżeli dożywotnio. Oskarżony jest 50-letnim

mężczyzną, głową wielodzietnej rodziny, ma bezrobotną żonę, nie uciekał od konsekwencji swojego zachowania, a przeciwnie – eksponował żal i poczucie wstydu. W tych okolicznościach, 5-letni zakaz wydaje się wystarczający, aby osiągnąć efekt wychowawczy i prewencyjny skazania za przestępstwo drogowe popełnione w stanie nietrzeźwości i nie ma potrzeby, aby stosować go na dłużej, skoro przytoczone w wstępie cele kary zostaną osiągnięte.

Z mocy art. 63 § 4 kk orzeczono o zaliczeniu na poczet w/w środka okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 marca 2018 r., a uznając, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby obecnie dla oskarżonego utrzymującego się jedynie z prac dorywczych i nie posiadającego żadnego majątku zbyt uciążliwe, z mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go z tego obowiązku.